

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/120/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011537
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2320011537.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta samosudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou, v trestnej veci obžalovaného S. N., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2022 v Galante takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. N., Q.. XX.XX.XXXX T. J., W. U. Y. XXX, t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody R.

je vinný, že

ako otec detí D. N., Q.. XX.XX.XXXX a J. N., Q.. XX.XX.XXXX, bytom u matky G. H. v E., N. XXX/XX, hoci je zo Zákona o rodine povinný vyživovať svoje deti v minimálnom rozsahu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, ktorý rozsah vyživovacej povinnosti bol upravený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 19P/161/2019 zo dňa 25.05.2020, právoplatným dňa 03.06.2020 na sumu 120,- eur mesačne, na každé dieťa samostatne, a to vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám ich matky G. H., si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v Y. a všade tam, kde sa zdržiaval, riadne neplnil, bol živnostníkom v oblasti stavebníctva, živnosť neprerušil počas pandémie COVID - 19, čím za obdobie od mesiaca február 2019 do 20.09.2022 dlhuje výživné v celkovej výške 6.914,18 eur,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. X R. XXX/XX/XXXX zo dňa 22.12.2020 súd na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec obžalovaného S. N., Q.. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2022 v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, avšak vzhľadom na druh prejednávanej trestnej činnosti a potrebu zmeny skutkovej vety v okolnostiach vzťahujúcich sa na čas spáchania skutku a výšku zanedbaného výživného nebolo možné vyhlásenie o vine obžalovaného prijať, súd však na túto skutočnosť prihliadol pri určovaní druhu a výmery trestu.

Súd na hlavnom pojednávaní preto vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne G. H. ako aj oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spise - oznámenie o spáchaní trestného činu z č.l. 1 zo dňa 02.09.2020,, zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 3, rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 19P/161/2019 zo dňa 25.05.2020 z čl. 19, prehľadná tabuľka o platení výživného č.l. 23, rodné listy č.l. 24 - 25, potvrdenia o návšteve školy z č.l. 26 - 27, upovedomenie o začatí exekúcie z č.l. 28, posudok od zamestnávateľa obžalovaného z č.l. 32, rozsudok OS BA III. sp.zn. 46T/133/18, z č.l. 33, podstatný obsah spisu 8T/117/2020 OS Michalovce, trestný rozkaz OS Michalovce 8T/117/2020 zo dňa 26.11.2020 č.l. 168, oznámenie z ÚPSVaR Michalovce z č.l. 36, potvrdenie ÚPSVaR Michalovce z č.l. 38, výpis zo živnostenského registra z č.l. 39, odpoveď zo Sociálnej poisťovne z č.l. 40, správa o povesti z obce Y. z č.l. 41, zoznam z vozidiel subjektu z č.l. 42, lustrácia z katastra z č.l. 43, výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z č.l. 46, v spojení s aktuálnym výpisom zo dňa 16.09.2022, odpis registra trestov z č.l. 48 v spojení s aktuálnym odpisom RT zo dňa 16.09.2022.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Z výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní súd zistil, že obžalovaný si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti a ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu sa priznáva. Na svoju obranu uviedol, že v čase, kedy ešte býval v E. si vyživovaciu povinnosť čiastočne plnil, avšak neuviedol, kedy a akou sumou na svoje maloleté deti prispel ani akú celkovú sumu na výživnom uhradil. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že od času, kedy býva na východnom Slovensku, neprispieval na výživu svojich maloletých detí žiadnou sumou. V súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, avšak do práce zaradený doposiaľ nebol.

Svedkyňa G. H., matka maloletých detí D. N. a J. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že skutočnosti uvedené v obžalobe sa zakladajú na pravde, obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní a od mesiace február roku 2019 na svoje maloleté deti nijak neprispieva. O maloleté deti sa ako ich matka riadne stará, tieto núdzou netrpeli, je poberateľkou náhradného výživného, pričom celkovú sumu dlžného výživného nevedela uviesť.

Z prečítaných listinných dôkazov súd zistil, že obžalovaný je otcom dvoch maloletých detí, a to D. N., Q.. XX.XX.XXXX, ktorý v školskom roku 2020/2021 bol žiakom prvého ročníka Základnej školy E. D.X., J. XXXX/XX, E. a J. N., Q.. XX.XX.XXXX, ktorá v školskom roku 2020/2021 navštevovala materskú školu - Ó., Y. Y., Č. XXXX, E. a ktorých matkou je G. H. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 25.05.2020 sp. zn. 19P/161/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.06.2020 boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená ich zastupovať a spravovať ich majetok. Obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumou 120,- € mesačne na každé dieťa, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01.10.2019. Dlžné výživné za obdobie od 01.10.2019 do 31.05.2020 v sume 960,- € vo vzťahu k maloletej J. a 960,-€ vo vzťahu k maloletemu D. súd povolil obžalovanému splácať v splátkach po 30,-€ mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody týchto splátok. Do tohto času bol obžalovaný povinný na svoje maloleté deti prispievať mesačne minimálnou sumou výživného vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa. Obžalovaný bol zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti od 17.04.2019 do 16.05.2019 u zamestnávateľa

BIX, s.r.o. ako pomocný stavebný robotník, vykonával len pomocné práce, pričom snaha z jeho strany bola dostatočná, dohoda o pracovnej činnosti bola ukončená na základe vzájomnej dohody. Zo správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce vyplýva, že ku dňu 01.10.2020 obžalovaný nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nebol ani poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 19.11.2012 do 07.01.2014 vrátane, od 02.12.2008 do 19.02.2009 vrátane a od 20.02.2006 do 01.07.2007 vrátane. Z výpisu zo živnostenského registra č. XXX-XXXXX Okresného úradu Michalovce vyplýva, že obžalovaný je podnikateľom s predmetom podnikania prípravné práce k realizácii stavby so vznikom živnostenského oprávnenia 11.06.2019, dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov so vznikom živnostenského oprávnenia 11.06.2019 a uskutočňovanie stavieb a ich zmien so vznikom živnostenského oprávnenia 16.09.2019. Zo správy zo Sociálnej poisťovne zo dňa 13.10.2020 vyplýva, že obžalovaný nebol evidovaný v Sociálnej poisťovni, pobočka ako poberateľ dávky v nezamestnanosti, ako poberateľ nemocenských dávok, poberateľ dôchodku ani ako poberateľ úrazových dávok. Zo správy o povesti z obce Y. vyplýva, že ku dňu 25.09.2020 sa zdržiaval na adrese Y. Č.. XXX, na úrovni obce s obžalovaným neboli riešené žiadne problémy a jeho správanie v obci nebolo prerokúvané komisiou verejného poriadku. V zozname vlastnených vozidiel obžalovaného je evidované jedno odhlásené osobné motorové vozidlo EČ: J., MINI ONE MINI.

Zo spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/117/2020 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného Michalovce zo dňa 26.11.2020, doručený obžalovanému dňa 10.12.2020, právoplatný dňa 19.12.2020 uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní štyri roky za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 46T/133/2018. Skúšobná doba podmienene odsúdenia uplynie dňa 15.07.2024.

Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný má v evidencii vykázaných 14 záznamov, pričom v jednom prípade sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a v ostatných prípadoch spáchal priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má evidovaných osem záznamov. V prvom prípade sa jedná o rozhodnutie Okresnej prokuratúry Michalovce zo dňa 05.10.2007 sp. zn. 1Pv 394/07, ktorým bolo podmienene zastavené trestné stíhanie obžalovaného, ktorý sa v skúšobnej dobe osvedčil. V druhom prípade ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 26.04.2010, sp. zn. 15T/14/10, právoplatný dňa 07.07.2010, pričom na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V treťom prípade ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 28.06.2013 sp. zn. 35T/10/2013, právoplatný dňa 10.09.2013. V štvrtom prípade ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 31.03.2015 sp. zn. 0T/76/2015, právoplatný dňa 25.05.2015, v piatom prípade odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 10.04.2015 sp. zn. 0T/84/2015, právoplatný dňa 10.04.2015, v šiestom prípade rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 08.07.2015 sp. zn. 29T/95/2015, právoplatný dňa 08.07.2015. V ďalšom prípade bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10.07.2020 sp. zn. 46T/133/2018, právoplatný dňa 15.07.2020. V poslednom prípade išlo o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 26.11.2020 sp. zn. 8T/117/2020, právoplatný dňa 19.12.2020, ktorým bol obžalovanému uložený podmienenečný trest odňatia slobody v trvaní dva roky na skúšobnú dobu v trvaní štyri roky do 15.07.2024.

Po takto vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z takto vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby a uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vzhľadom na druh prejednávanej trestnej činnosti bolo však potrebné zmeniť skutkovú vetu a to v časti vzťahujúcej sa na čas spáchania skutku a výšku zanedbaného výživného, pričom výška zanedbaného výživného vzhľadom na obdobie jeho neplatenia bola ku dňu rozhodnutia vo výške 6.914,18 €.

Súd uznal obžalovaného za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a teda podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba berúc do úvahy čas páchania skutku od mesiaca február 2019 do času vyhlásenia rozsudku, teda po dlhší čas. Obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil, pričom obžalovaný ani jeho obhajca nežiadali o poskytnutie lehoty na ďalšiu prípravu obhajoby ani o odročenie hlavného pojednávania za týmto účelom a ani s ohľadom na takéto prísnejšie posúdenie skutku nenavrhlí vykonať žiadne ďalšie dôkazy.

Súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, či obžalovanému aktuálna životná situácia umožňovala príjmy v rozsahu, z akého sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti, respektíve má právo aktívnym prístupom riešiť úpravu výšky vyživovacej povinnosti v prípade, že nastane zmena pomerov, ktoré podmieňovali určenie jej výšky. Súd v tejto súvislosti pripomína, že zbavovať sa tejto zodpovednosti a povinnosti platiť na nezaopatrené dieťa s odkazom na vlastnú nepriaznivú finančnú situáciu je právne neopodstatnené a v súhrne sa potom nejedná o akceptovateľné argumenty. Obžalovaný nevyvinul žiadnu aktivitu smerujúcu k preukázaniu, že uspokojovanie základných životných potrieb jeho detí je skutočne v jeho prioritnom záujme, prípadne naopak, nepožiadal súd o zmenu rozhodnutia v dôsledku zmeny jeho majetkových pomerov, ktoré by boli nepostačujúce na plnenie si vyživovacej povinnosti. Samotné konštatovanie nepriaznivej životnej situácie súd rozhodne nemôže vyhodnotiť ako ospravedlňujúcu okolnosť, alebo okolnosť zbavujúcu obžalovaného zodpovednosti za spôsobený následok. Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchaného skutku, právne kvalifikovaného tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, pričom u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Súd u obžalovaného vzhliadol aj jednu prirážajúcu okolnosť a to podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Z dôvodu vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a prirážajúcich okolností súd nepristupoval k modifikácii trestnej sadzby ale pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby, ktorá je pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona ustanovená na jeden až päť rokov. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona súd obžalovanému nepriznal, keďže pre jej priznanie sa vyžaduje, aby obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, táto je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní jeho trestnej činnosti pri vyšetrovaní, k čomu podľa názoru súdu neprišlo, pričom jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojím prístupom participuje na objasnení trestného činu.

Súd v danom prípade neaplikoval ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona (tzv. materiálny korektív), nakoľko má za to, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a nie je závažnosť činu nepatrná.

Súd tak uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samotnej spodnej hranici vo výmere 1 (jeden) rok, pričom takto uložený trest považuje súd za primeraný a spravodlivý s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie a ochranu spoločnosti. Trest odňatia slobody ukladal súd ako trest nepodmienečný, pretože trestný čin spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 26.11.2020 sp. zn. 8T/117/2020.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia napriek tomu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Súd však so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného má za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Zaradenie do ústavu s vyšším stupňom stráženia podľa názoru súdu by nijakým spôsobom v danom prípade nepomohlo k lepšej resocializácii ani k usporiadaniu morálnych hodnôt obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.